

Spelarit

No. 6
85

Hyvät Spelarit

Kesän tanhut on tanhuttu ja oltu monessa mukana. Toivottavasti kesän tapahtumista on meille kaikille jäänyt mukavat muistot, jotka innoittavat meitä entistä enemmän olemaan tämän mukavan harrastuksen parissa. Ne matkat ja yhdessäolot, mitä kesän aikana on ollut, ovat saamieni tietojen mukaan onnistuneet erittäin hyvin. Näistä mainittakoon Nordlek Turussa, SKY:n kesätapahtuma Jyväskylässä ja vierailumatka Belgiaan, samoin ne useat esiintymiset, joita meillä on kesän aikana ollut.

Elokuun lopussa meillä oli tilaisuus saada vieraaksemme saksalainen kansantanssi- ja musiikkiryhmä Stuttgarter Spielkreis e.V. Vieraamme olivat Vantaalla kolme päivää ja he esiintyivät mm. Seurasaareissa, Tikkurilassa, Katriinan sairaalassa ja Eka-marketissa. Aikataulu oli varsin kiireinen, mutta siitä huolimatta meille jäi aikaa yhdessäoloon, joka muodostui varsin lämminhenkiseksi.

Syksy tekee tuloaan ja harjoituskausi on alkamassa. Tänä syksynä kaikilla ryhmillä on hyvät harjoitustilat ja ennen kaikkea meillä on hyvät pelimannit. Meidän tanssijoiden tulisi käyttää nämä mahdollisuudet hyväksemme ja harjoitella entistä aktiivisemmin.

Ensi kesän tapahtumia, joissa tietenkin tulemme olemaan mukana, ovat Kesäkatrillä sekä SKY:n kesätapahtuma, joka on Vantaalla. Lisäksi omia esiintymisiä tulee olemaan tavanomaiseen tapaan. Ulkomaille suuntautuvista matkoista ei tässä vaiheessa ole mitään tietoja, ei aikuis- eikä lapsiryhmille. Hyvää, aktiivista, toimeliasta ja mukavaa syksyn alkua teille kaikille.

KUKKO

MIETTEITÄ

Nyt on jo takana ensimmäinen vuosi Spela-reiden mukana pyörimistä. Tulikaste ensiesiintymisessä Espalla on ohitettu suuremmilta vaurioilta välttymällä. Ensiesiintymisen aiheuttaman jännityksen ja epävarmuuden vuoksi on joutunut miettimään keinoja ongelman lieventämiseksi.

Osaaminen ja varmuus osaamisesta on tietysti se ainoa edellytys, joka poistaa myös muut esiintyessä ilmenevät ongelmat. Nyt kuitenkin "varma" osaaminen on mahdollonta saavuttaa lyhyen ajan sisällä, kun otetaan huomioon se, että lähtökuopat on kaivettava aivan aakkosista lähtien. Harjoittelun tarkoitus niin seuralla kuin myös henkilöillä on sama, eli valmentautuminen esiintymään mahdollisimman nopeasti ja usein. Seuralla tulee olla tarpeeksi monipuolinen ohjelmisto esitettäväksi eri tilaisuuksissa. Tämä on mahdollista saavuttaa vain siten, että harrastajat joutaan taidot huomioon ottaen eri ryhmiin, jotka harjoittelevat omat ohjelmakokonaisuutensa, ohjelman, joku tullaan esittämään eri tilaisuuksissa. Sikermit, jotka kulloinkin ohjelmistoon valitaan, tulee muodostaa harjoitusten perusrungon koko harjoituskaudelle. Näin menetellen ohjelman hiominen esityskuntoon voidaan toteuttaa ilman paniikkia. Tällaisia esitettäväksi tarkoitettuja sikermiä voi kukaan kautta varten olla yksi tai useampia kunakin ryhmän tason ja taitojen mukaan. Alkeisryhmälle mielestäni kaksi sikermiä on täysin riittävä määrä opittavavaksi. Se

aika, joka jää näiden jälkeen yli, on tietysti käytettävä uuden oppimiseen seuraavaa kautta varten.

Harjoitusten toinen, ehkä ontuvin kohta, on ollut niiden epätasällisyys, lähinnä aloitusten osalta. On täysin mahdotonta ohjaajankaan aloittaa harjoituksia sovituna aikana, kun me itse saavumme "areenalle" 15 - 30 minuuttia myöhässä. Näin tehollinen harjoittelu jää entistä lyhyemmäksi jo muutenkin vähäisestä.

Kolmas varsin keskeinen asia on hyvän fiilingin säilyttäminen ja ylläpitäminen. Seuran elinehto ja menestyksen edellytys on se, että seissa jatkuvasti mukaansa uusia ja nuoria harrastajia. Meistä "vanhoista" riippuu paljon se tunne, jonka uudet tanskiharrastajat kokevat tullessaan porukkaan. Hyvän yhteishengen vallitessa on ilo tanssia - onhan tanssiminen ja mahdollisuus siihen iloinen asia.

Joulupukki

*

NORDLEK 1985

Mistä alkaisin
 nyt tämän kertomuksen Nodlekin?
 Niin paljon koin,
 niin paljon näin.
 Se kaikki on kuin unta vain.
 Ja kuinka sen kaiken kauniin
 voisi lauseiksi saada?
 Niin paljon mahtuu päivään muutamaan.
 Ne elän muistoissain aina vaan.
 Ei häivy ne mielestäin
 pois milloinkaan.
 Kun Aurajoen rannalla
 tanssijoiden kädet yhteen liitettiin
 niin silloin pois murheet
 mielestä niitettiin.
 Nyt on aika tanssin, soiton ja laulun.

Ja todella, Nordlekin avajaisten jälkeen
 Turussa tanssittiin ja soitettiin. Ei sel-
 laista paikkaa ollut, missä ei tanssittu
 tai soitettu. Tanssittiin aamusta iltaan
 ja illasta aamuun. Välillä tietysti täy-
 tyi vähän levähtää, että taas jaksoi mennä.
 Me kyllä menimmeikin koko rahan edestä. Jos
 olisi ollut laskija jalassa, niin kilomet-
 rejä olisi kyllä kertynyt paljon. Näin
 tanssien aika kului ja juhlien loppuakin
 alkoi jo hämmöttää. Ainahan kaikki haus-
 kuus loppuu aikanaan. Niin kuin Nordlek
 1985, vaikka se olisi saanut vielä hetken
 kestää. Turun linnan edustalla pidetyt
 jähdytykset oli todella mieleenpainuva ti-
 laisuus. Silmät täydyivät kyynelistä,
 kun lauloimme ystävyyslaulun ja hyväste-
 limme ja halusimme ystävämme. Airin kans-
 sa menimme vielä hyvästelemään samassa
 koulussa asuvan tanskalaisen viulistin.

Hän otti viulunsa ja alkoi soittaa meille "Niin minä neitonen sinulle laulan". Niin jo oli taas kyyneleitä poskilla. Haikeina seisoimme hetken, kunnes omat ukko-kultamme sieppasivat meidät ja alkoivat viedä kotia kohti yhtä SUURTA kokemusta rikkaampana.

Mummeli

PELIMANNIN PENKILTÄ

Spelareiden neljäs Seurasaaren juhannus on onnellisesti ohi. Esitykset yllätys-numeroineen (pelimannien kulkuesoitto) menivät hyvin. Sää oli vaihteleva alkuillan helteestä loppuillan ukkossateeseen. Tunnelma oli korkealla, joskin Antin aukion tavallisuudesta poikkeava katkonainen ohjelma häyttäsi. Yleisö olisi saatu paremmin mukaan "vanhalla kaavalla". Toivottavasti yleisö piti vaihtelevasta ohjelmasta, jossa vuorottelivat Toivo Alaspää kanteleineen, Etelä-Hämeen kansanmusiikin ystävät pelimannimusiikkeineen ja me Spelarit tanhuten ja soittaen.

Spelareiden ryhmässä on uusia voimia niin tanhuujissa kuin soittajissa. Se on hyvä merkki yhdistyksemme eteenpäin pyrkivästä toiminnasta. Ensikertalaisista näkyi esiintymiskuumeen merkkejä. Se kuuluu asiaan ja me kaikki tiedämme, että esiintymään oppii vain esiintymällä.

Seurasaari 1985 osoitti taas kerran, että tanhun ja soiton yhdistäminen toiminnasamme on onnistunut. Pelimannimusiikin harjastusta ja jo olevien voimien tehokasta käyttöä tulee kuitenkin kehittää.

Spelarit ja Tarvon pelimannit

Ensimmäisen juhannusesiintymisemme yhteydessä Seurasaarella v. 1982 alkoi Spelareiden ja Tarvon pelimannien yhteistyö. Talvikaudet 1983 ja 1984 harjoiteltiin Martinlaaksossa Kivimäen koululla kerran viikossa. Soittajia oli 5 - 7.

Kaudella 1984 - 85 kokoonnuttiin Meilahden virkistyskeskuksessa, kunnes paukkupakkaset estivät kokoontumisen siellä. Talvi kului hiljaiselon merkeissä myös siitä syystä, että Jukka ja Soili valmistautuivat ylioppilaskirjoituksiin.

Yhteistyö Tarvon pelimannien kanssa on sujunut hyvin ja uskon sen jatkuvan sellaisenaan.

Voimat on yhdistettävä

Spelareiden kaikilla tanhuryhmillä on oma pelimanni tai jopa useita. Nyt on korkea aika koota soittajat yhteisiin harjoituksiin. Näin voimme harjoitella toiminnasamme tärkeitä sekä tanhusoittoa että pelimannimusiikkia. Uskon, että varsinkin nuoret soittajat saavat uutta sisältöä

harrastukseensa, kun voivat soittaa yhdessä kokeneempien pelimannien kanssa. Ohjelmistoa on riittävästi, oikeastaan runsaudenpulaan asti, koska suomalainen pelimanni- ja tanhumusiikki on monipuolista ja värikästä.

Harrastuksessamme on tärkeintä oma innostus. Vain sen myötä ja avulla voi kehittyä. Innostusta seuraa uuttera harjoittelu. Joka kesä meillä on esiintymisiä, matkoja ja vierailuja, joten tavoitteita riittää.

Miten tästä eteenpäin?

Ehdotan, että syksyllä 1985 aloitamme uuden sivun pelimannitoiminnassamme. Kaikki tanhu- ja pelimannimusiikista kiinnostuneet pelimannit kokoontuvat kerran viikossa yhteisharjoitukseen. Päättävöitteemme on oppia ajankohtaiset tanhuohjelmat sekä pelimanni- ja vanhaa tanssimusiikkia niin, että ne riittävät iltamien ja tanssituvan tarpeiksi.

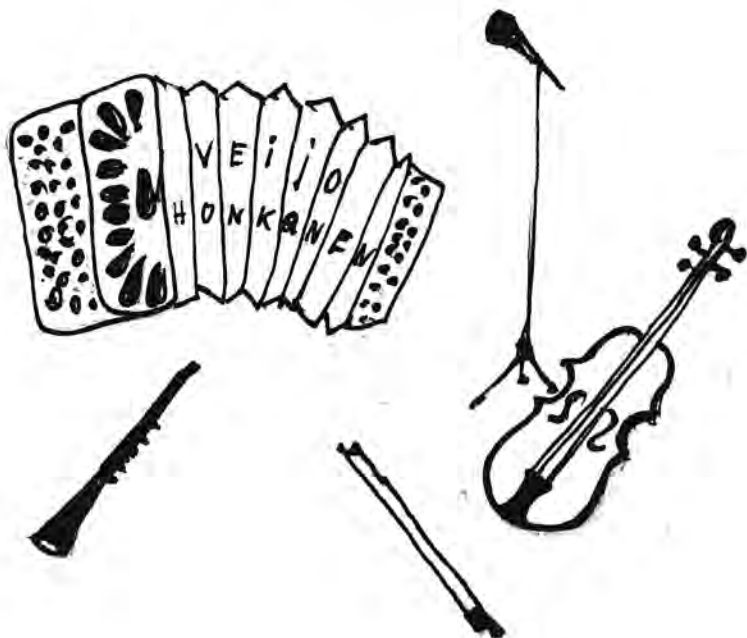
Jos sinulla on tuttaviamme, jotka soittavat viulua, hanturia, klarinettia, mandoliinia, kitaraa, harmoonia tai bassoa, kerro toiminnastamme heille. Lisävoimat ovat tervetulleita, varsinkin klarinetti ja basso olisivat tervetulleita.

Meillä on hyvät lähtöasetelmat, koska toiminnassa mukana olevia soittajia on jo nyt hyvän pelimanniyhtyeen verran.

Yhdistyksellemme on varattu Martinlaakson nuorisotalo klo 12-16 lauantaisin. Kutsun pelimannit kokoon elo-syyskuun vaihteen tienoilla. Silloin voimme sopia harjoittelusta, joka voidaan järjestää klo 12 - 16 välillä lauantaisin.

Kun toteutamme tässä ehdotetun ajatuksen, Helsingin pitäjän tanhujat ja spelarit kehittyy vielä paremmaksi kansantanssi- ja musiikkiyhdistykseksi. Tärkeintä on tietysti, että viihdymme yhdessä.

Veijo Honkanen

KESÄMUISTELO

Kesä on mennyt, ja harmaa syksy on jälleen tulossa. Tämä kesä on todella ollut tapahtumarikas ja antoisa. On ollut esiintymisiä (sateessa), matkoja ja vieraitakin olemme saaneet vastaanottaa. Tästä kaikesta kiitos ohjaajille, jotka ovat kaikenlaista hauskaa meille järjestäneet. Mielessä käy välillä ajatus, että ovatkohan he pitäneet lainkaan kesälomaa, kun tuntuu että he ovat tehneet kovasti työtä tämän kesän eteen. Jokataipauksessa nämä kaikki tapahtumat ovat olleet kivoja ja mieleenpainuvia. Niitä muistellaan vielä pitkän aikaa. Välillä ihmettelee, että voiko tämä olla totta. Minä olen täällä, minä, joka muutama vuosi sitten en uskaltanut ulos edes neljän seinä sisältä, ja nyt olen jopa käynyt ulkomailla ja kielitaidottomana selitellyt siellä vaikka mitä.

Kesä toi tullessaan myös haasteita. Tämä tyttö painuu työvuenopistoon ja aloittaa englannin kielen opiskelun. Parempi myöhdään kuin milloinkaan. Jos vaikka vielä tapaamme uudelleen meidän ulkomaiset ystävämme (TOIVOTAVASTI). Yhdelle ja toiselle heistä tuli luvattua, että seuraavan kerran kun tapaamme, niin minäkin osaan paremmin englantia. Osaankohan minä?

Ne kaksi päivää, jotka saimme viettää saksalaisten kanssa, olivat oikein mukavia. Opimme uusia tansseja ja muuta mukavaa. Tiistai-iltana sitten haikein mielin satamassa hyvästelimme uudet ystävämme. Voi niitä ha-lauksia ja suukkoja! Keskiyökköaamu oli kuin tyhjää: ei tarvinnutkaan enää mennä retkeilymajalle aamupalan laittoon. Kaikki siellä olleet olivat oikein ihania ihmisiä, kuten kaikki muutkin.

Nyt ovat tämän kesän reissut takanapäin ja aloitamme syksyn uudella innolla. ON SE VAAN HYVÄ, ETTÄ MEIDÄN OHJAAJAMME JAKSAVAT MEIDÄN KANSSAMME AHERTAA KESÄLLÄKIN. Toivottavasti saamme olla vielä monta, monta ... kesää ja talvea yhdessä yhteisen harrastuksemme kanssa.

Tanhuterveisin MUMMELI

MENNEEN KESÄN MUISTOJA

Menneen kesän tapahtumat muistuiivat mieleeni, kun selailin allakkaani. Onpa seurassa ollut runsastoimintainen kesä. Kevätkausi ei koulu-toiminnan tavoin päättynytäkään toukokuussa. Toiminta ei edes rauhoittunut kesäajaksi, pikemminkin se vilkastui. On ollut yhteisesityksiä (Espan lava, patsasaukio, Hakunilan ostoskeskus, myllyilta), lasten tapahtumia (lasten tantsut Seurasaarella, Kesälystit Lahdessa), tiistai-, keskiviikko- ja perjantairyhmien erillisesityksiä (Vantaan talli, Simonkoti, Helsinki-päivä, Myyrinkoti, Kustaankartano, Martinlaakson ostoskeskus, kesäsiirtolajuhla), torstairyhmän esityksiä (Sepän Soitto, juhannusilta Seurasaarella, Seurasaaren tantsut), Nordlek Turussa, Esan ja Paulan häät, Kotterjolli Jyväskylässä, Belgianmatka ja Stuttgarter Spielkreisin vierailu. Runsaslukuisia esiintymisiä ovat edeltäneet lukemattomat yhteis- ja erillisharjoitukset. On ollut myötä- ja vastoinkäymisiä, on ollut hupaisaa työtä, mutta pitkävetaiseksi ei mennyt kesä voida sanoa.

Kesätapahtumien runsauden takia on moni tapahtuma jäänyt suurempien tapahtumien varjoon. Tällaisia tapahtumia ovat Paulan ja Esan häät sekä Kotterjolli. Esan ja Paulan, kahden perustajajäsenen, häitä, häihin liittyvistä valmisteluista ja kotimatkan tapahtumista tahdon kertoa siten kuin olen ne henkilökohtaisesti kokenut.

Nordlek oli päättynyt sunnuntaina 7.7. Spe-larit palasivat koteihinsa pitkin sunnuntai-päivää ja -iltaa, viimeiset maanantain

vastaisena yönd. Viikon tanssimisen jälkeen olisi luullut, että tanssimisesta olisi jo saatu tarpeeksi. Näin ei ollut. Häpäri oli toivonut Spelareiden saapuvan runsaslukuisina häihin ja oli myös toivonut tanhuesitystä. Turussa todettiin menijöiden lukumääräksi kymmenen soittajien lisäksi. Yhteistuumin päätimme esittää Savolaistanhujen sikermän neljällä parilla. Martinlaakson nuorisotila oli koko kesän ollut tiistaisin perjantai-ryhmän käytettävissä (ja käytössä). Katsoimme, että savolaissikermän onnistuminen neljällä parilla pitäisi kokeilla. Paikkakunnalla ei ollut kuin kaksi ja puoli häihin lähtevää paria, joten tiedustelimme, tulisiko kolme-neljä perjantailaista auttamaan. Sanoimme, että saavat muutkin tulla, jos mieli tekee. Mieli teki. Hyvissä ajoin ennen sovittua aikaa oli parkkipaikalle siinä lämpimänä tiistai-iltana kokoontunut viisitoista tanssi-iloista ja yksi soittoiloinen. Illasta tuli varmasti spelarihistorian vauhdikkaimmat, kuumimmat, hikiisimmät - ehkä myös hauskimmat harjoitukset. Supervauhdilla käytiin läpi tanssijoille täysin vieraat Savolaissikermän tanssit, ensin tanhukohtaisesti, sitten sikermänä. Käytiin vielä läpi Repolan katrillikin, koska häpäri oli esittänyt toivomuksen, että se tanssittaisiin häissä yhdessä muiden tanhuryhmien kanssa. Kiirettä piti. Taukoja ei ollut. Veijon mielessä oli Nordlekissä kuultu ja tanssittu katrilli Suojärveltä. Niinpä jatkettiin huutokatrillin tyyliin Suojärven katrillin tanssimista kaikkine vuoroineen.

Valmisteluista häihin - mahtihäihin. Vihkiminen tapahtui Jämsän kirkossa. Häävieraista oli moni Spelareiden tapaan pukeutunut kansallispukuun. Alttarin edessä vannoivat sitten kuvankaunis Paulamme ja liikuttunut Esamme toisilleen ikuista rakkautta. Oli kaunis päivä

ja kaunis hääpari. Oli riisiryhnejä ja ryynien heittäjiä. Häät vietettiin Koskenpään Pirtissä hyvine ja perinteisine ruokineen ja juomineen. Juhlan onnistumisen takasi hyvä orkesteri (Spelarit) ja erinomaiset ammattihääjärjestäjät Kari ja Pekka auttavine vaimoineen Titta ja Tarja. Juhlapaikassa olevalla tanssilavalla oli tanhuesityksiä, perinteisiä leikkejä ja kilpailuja, tavallista tanssia sekä jossain vaiheessa yhteistanssina Ruha. Laskin, että mukana olisi ollut yhdeksäntoista paria, mutta voi olla että pareja oli enemmänkin. Hääpari oli keskiporttina. Keskiportista mentiin usein ja portista menijäpojat käyttivät tilaisuutta suudella kaunista morsianta.

Ei häistä ollut kiire lähteä, ei hyttystenkään takia. Vantaalaisilla oli kuitenkin pitkä matka edessä ja kotimatalla oli tarkoitus pistäytyä Tertun ja Aapon kesämökillä. Myöhemmässä vaiheessa ilmeni, että Tertun ja Aapon kesämökille ei noin vain pistäydytä. On Terttu taitava emäntä, sen tiesimme, mutta tiesikö Terttu ennestään, miten epäkäytännöllisiä vieraita oli kutsunut kylään. Tumput suorina seurasimme, Mummeli ja minä, miten Terttu leikkasi leipää, keitti kahvia, kattoi pöydän, selvitti pesuvedet ja pesi selkämme. Yritimme kai tarjota apuamme, mutta tottelimme, välittömästi, kun emäntä käski istua.

Kotiin kiirettä pitäneet jatkoivat matkaansa seuraavana päivänä. Tumput suorina käväisimme toisessakin kylässä, Annen ja Arskan matkan varrella olevassa kesämökissä. Yritimme, Mummeli ja minä sielläkin tarjota apua, mutta huomasihan emäntä, ettei meistä ollut kuin istujiksi.

Kaikenlaista voi häämatkalla tapahtua. Kotiin tultuamme saimme viestin, että Tuula ja Voitto

olivat toteuttaneet lupaamansa jäsenhankinta-kampanjan. Viljo, maskottimme, tosin naispuolisena - oli hääseremonioiden aikana syntynyt.

Kotterjolli Jyväskylässä 26. - 28.7. on suotta jäänyt muiden tapahtumien varjoon. Spelarit osallistuivat kesäjuhlaan suhteellisen suurena joukkona. Olihan melkein kolmasosa aikuistanhuvijista Spelareita. Spelareiden PR-esityksestä vastasivat nuoret. Jyväskylässä pääsi sade yllättämään. Harjun savivelliksi muuttuneella urheilukentällä harjoittelimme urhoolisesti. Kenttäesitys siirrettiin kuitenkin iloksemme sisätiloihin. Kotterjolli 1985 oli illanviettoineen ja "parketti"-esityksineen ihan mukava tapahtuma.

ULLA

JOULUMYYJÄISTALKOOT:

Martinlaakson juorisotilassa pidetään 9.11.1985 klo 18.00 - 23.00 joulumyyjäisideoiden kehittämis- ja toteuttamisilta.

Leikkaamme matonkuteita, joista Terttu on luvannut kutoa mattoja. Huom: Omat sakset mukaan. Muutkin ideat ovat tervetulleita. Yhdessä on mukava askarrella.

Iltä toteutetaan nyyttäritapaan. TERVETULOJA:

TAPAHTUMAKALENTERI

- 21.9. Kesätapahtumien muistojuhla Helsingärdissa, Kuninkaallantie 2, Tikkurila, alkaen klo 19.00.
- 28.9. Tikkurilan Karjalaiset ry.:n vierailu ja yhteinen illanvietto Helsingärdissa alkaen klo 19.00.
- 27.10. Spelareiden tanssitupailta, teemana polkka.
- 9.11. Matonkuteiden leikkuutalkoot Martinlaakson nuorisotalossa alkaen klo 18.00
- 16.-17.11. Vantaan Sottiisi
- 30.11. Ryyjäiset

SPELARI

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhujat
ja spelarit ry.

Toimituskunta: Hilding Haaparinne ja
Eeva-Liisa Honkanen